

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף לא עמוד א

א הגובה את חובו מנכסי הלוח המשועבדים לחוב, האם למפרע הוא גובה או מכאן ולהבא ?

ב לרבא, מכר הלוח או הקדיש נכסים משועבדים, האם המלוה יכול לטורפם ?

ג לקח שדה באחריות וזקף דמיו במלוה ומת המוכר, והלוקח סילק את בעל חובו של המוכר בדמים, האם פרע בזה את חובו על הקרקע ?

ד ישראל לוח מעות מנכרי ושיעבד את חמצו כאחריות, ולא שילם את חובו בזמן, האם החמץ מותר בהנאה לאחר הפסח ?

א אביי: למפרע גובה, שבגבייה מתברר שנכסים אלו בחזקתו משעת ההלואה. רבא: מכאן ולהבא גובה, ורק משעת הגבייה נחשבים הנכסים כשלו. - נפקא מינה: מְכַרְם המלוה או הקדישם קודם שגבה, לאביי חלים ההקדש והמכירה.

ב מכר: טורף מהלקוחות. שאין המכירה מועילה אף שהנכסים שלו, כיון שאינם ברשותו. הקדש: יכול לטורפם. שאין הקדש מפקיע מידי שעבוד אלא בקדושת הגוף. ופודם בדבר מועט ומוסיפו לחובו, שלא יאמרו שהקדש יוצא בלא פדיון.

ג הדין: אין חובו פרוע. שאין ליתומים תועלת בפריעת הלוקח את חוב אביהם. כיון שחובו של הלוקח (שהוא מטלטלים) אינו משועבד לבעל חוב אביהם.

העצה: לוקח פיקח יפרע את חובו ליתומים בקרקע, ויחזור ויגבנה עבור אחריות המכר. שקרקע שגבו יתומים בחוב אביהם, בעל חוב של אביהם גובה אותה מהם. ואפילו לרבא שגובה מכאן ולהבא, כי כשם שהקרקע משועבדת לאביהם בחובו, כך משועבדת ללוקח בחוב אביהם (האחריות), משעבודא דר' נתן.

ד אביי: מותר, שבעל חוב גובה למפרע, והחמץ של הגוי כבר משעת ההלואה. רבא: אסור, שבעל חוב גובה מכאן ולהבא. מישכן את החמץ אצל הגוי והתנה "שאם לא יפרע החוב עד יום פלוני, יהא החמץ שלו מעכשיו", מותר. [לא אמר "מעכשיו" החמץ אסור, שאין גוי קונה משכון של ישראל].